وان يا الناس حاجه بلا ضروره الى الاستقبال فلو كلهم الاستقبال لتركوا
اوراد هم مشتته فيه اما الفرض ولو جنازه ومندوره فلا يصلى على
دابه سايره مطلقا كان الاستقرار فيه شرط لعم ان خاف
من النزول على نفسه اوماله وان قل وفوت رفقه اذا اشتق حشى به
كان له ان يصلى الفرض عليها وهى سايره الى مقصده ويومى ويجب
ويجوز فعله على الواقفه والسايره ان كان لها من يلزم لجامها
بحيث لا يخرج عن القبله ان امكن الاركان وعلى سير يمشى عليه رجال
او فى زوزف حار وعلى ارجوحه معلقه بحبال واذا جاز النفل على
الراحله فان كان فى مرقد كهودج ومحاره او شقبته امكن ركوعه وسجوده وسائر الاركان او بعضها ان عجز عن الباقى
والا تقبل وجوبا ليتردد كله عليه ومحاذاته فى غير متير الشقبته اما
هى وهو من له دخل فى سيرها فلا يلزمه التوجه فى جميع صلوته
والاتمام الاركان بل فى التحرم فقط ان سهل عليه كراكب الدابه وان
لم يكن فى مرقد ولا شقبته فان كان راكبا فى محمل يثقل فيه
استقبال فى جميع الصلوه واتمام الاركان استقبل فى احرامه فقط
ان سهل عليه فان كانت الدابه غير صعبه ولا مقطوره والا لم
يلزمه فى الاحرام ايضا اما غيره ولو السلام فلا يلزمه فيه مطلقا
لا الاعتقاد تحاط له ما امكن الاحتياط لغيره وطريقه يعنى جهة
مقصده وان لم سلك طريقه ولو بغير عذر قبلته فى باقى
صلاته بالشبه لمن سهل عليه التوجه فى التحرم فقط فى كلها
بالشبه لغيره للخبر السابق فلو انحرف عن صوب مقصده او السند
بره عمدا وان قصر او اكره او غير عمد ان طال بطلت صلوته
والا فلا ويسجد للسهو لعم ان انحرف الى القبله ولو

ولو بركوبه مقلوبا او على جنب لم يجز لها اصل ومن ثم جاز له حجل وجهه
لها وظهر ملقصده ولو الراكب جوبا بركوعه وسجوده ويجب الايماء
بالسجود اكثر تعيرا له لكن لا يلزمه بد اوركوعه فى الايما وان كان
المسافر ماشيا استقبل فى الاحرام وفى الركوع والسجود وبينهما
وفى الجلوس بين السجدتين لسهولته ذلك كله عليه بخلاف الراكب
ولا يمشى لا فى قيامه ومنه لا عتدال وتشهده مع السلام بطول
لا منها ومن صلى فى الكعبه او عليها فرضا او نفلا جاز بل يندب
الصلوه فيها وحينيذ فان استقبل من بنايها او توالها اجزأ
من اجزايها لا الذى تلقيه الريح شاخصا ثابتا كعتبته وباب مردود
وكذا عصى مشمور فيه او مثبته قدر ثلثى ذراع تقريبا فاكثر
بذراع الادمى وان بعد عنه ثلثه اذرع فاكثر صح صلوته
لتى جهه الخرم منها بخلاف نحو حشيش ثابت بها او عصى مغروز
فيها وانما صح استقبال هوائها بالشبه لمن خارج عنها لانه يعد
حينيذ متوجها اليها كالمصلى على اعلى منها كالبى قليس بخلاف المصلى
فيها او عليها ومن امكنه مشاهدتها اى الكعبه بان لم يكن بينه وبينها
حايل كان كان بالمسجد او كان بينهما حايل بنى لغير حاجه لم يقلد
يعنى لم ياخذ بقول احد وان كان مخبرا عن علم بل لا بد من مشاهدتها او مسها بالشبه للاعمى ومن فى ظلمه لا فاقده اليقين
فلا يرجع الى غيره مع قدرته عليه فان عجز عن علمها الحايل بينه
وبينها ولو ظاريا بانى لحاجه احد وجوبا بقول ثقه فى اثر وايه
ولو فنيقا وانثى يخبر عن علم اى مشاهده لعينها لان خبره اقوى
من الاجتهاد فلا يعدل الى الاجتهاد مع قدرته على اقوى

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)